


# Ријеч Пиве

Плужине, година VII, број 65/66, новембар/децембар 2022. Бесплатан примјерак



## Делић предсједник Општине

**ДЕЛИЋ ИЗАБРАН БЕЗ ГЛАСОВА ПРОТИВ - ОПОЗИЦИЈА БИЛА  
УЗДРЖАНА. НОВИ МАНДАТ "ОВЈЕРЕН" ПРЕДСЈЕДНИКУ  
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПЕТРУ МИТРИЋУ ЗА КОЈЕГ СУ ГЛАСАЛИ  
ОДБОРНИЦИ СНП-А И УРА, ДОК СУ ИЗ КОАЛИЦИЈЕ ДПС-СД БИЛИ  
УЗДРЖАНИ. ОДБОРНИЦИ НОВЕ И ДЕМОКРАТА СУ БИЛИ ПРОТИВ**



## ВИШЕ ОД 100 УЧЕНИКА НА СТАБАЊСКИМ ЈЕЗЕРИМА

СТРАНЕ 14 - 15

## ПЕКО ЈЕ БЛИЈЕД И БЕСПОМОЋАН ПОСМАТРАО ДИВЉАЊЕ УСТАША



СТРАНЕ 26 - 27



## ВРБНИЦА

СТРАНА 21

## ЦИЦМИЛИ ПРОНАШЛИ ТИЈЕЛО ДАЛЕКОГ ПРЕТКА



СТРАНА 18

### ИМПРЕСУМ

Министарство културе Црне горе у Евиденцији медија под редним бројем 778. од 7. 10. 2016. године уписало је штампани медиј „Ријеч Пиве“ чији је оснивач издавачко предузеће “Наша Пива” д.о.о.

Главни и одговорни уредник:  
Радмило Тадић

Уређивачки одбор:  
др Раденко Пејовић, др Златко Булић, Наташа Лучић,  
Миленко Мишко Мићановић, Мироје Вуковић, Жељко Шапурић

e-mail: rijec.pive@gmail.com

## УМЈЕСТО УВОДНИКА

# КЛАСИЧНИ НОКАУТ

**А**ко би се о изборима у Пиви изразили спортским рјечником – то је био класични нокаут. СНП је показала да је у Пиви без премца, као што је од самог настанка те странке.

Овај пут, не само да СНП-у нијесу потребни коалициони партнери (о чему се шпекулисало прије избора) већ има и „вишак“ одборника.

То се видјело и на конститутивној сједници локалног парламента, када су без двоје својих одборника (оправдано одсутних) за предсједника Скупштине општине поново изабрали Петра Митрића, а за предсједника Општине Слободана Делића.

За Делића није било гласова против – добио је подршку своје СНП-а и одборнице УРЕ, а остали су били уздржани.

У чему је тајна успјешности СНП-а у Пиви, односно безмало 25-годишње власти доскорашњег предсједника Општине Мијушка Бајагића, којег медији називају „најдуговјечнијим црногорским градоначелником“.

Бајагић одлази у заслужену пензију, а од 1998. године до недавно био је на челу Општине у којој се много тога промијенило...

Подсјетићу, СНП је настала послје цијепања ДПС-а 1997. године и од тада до данашњих дана била је једна од најорганизованијих политичких странака са важном улогом у држави и општинама (и као опозиција и као власт).

Од расцјепача до данашњих дана ДПС у Пиви, поред доминантне СНП није могла да постане власт или њен дио, упркос снази државних институција и компанија које је контролисала. Зли језици тврде да је разлог и сама незаинтересованост врха ДПС-а за Пиву због малог броја бирача, али сматрамо да су важнији други разлози – Пивљанима су много ближи идеолошки принципи на којима почива политика СНП...

Посљедњи локални избори у Црној



Пише: Радмила ТАДИЋ

Гори, показали су да национални и идеолошки ставови и препуцавања више нијесу главно мјерило за успјех, већ да, напоскон, грађани највише гласају за оне који су спровели конкретне мјере у њиховом интересу. Тако новоосновани Покрет Европа сад, чији су челници када су били министри мјерама Владе повећали зараде и у јавном и приватном сектору, постаје доминантна политичка снага у Подгорици и у неким другим општинама.

Свјесни те чињенице, посланици у црногорском парламенту се утркују у томе ко ће предложити више конкретних закона који ће донијети корист грађанима (дјечији додатак, књиге за основце, накнада за новорођенчад...) Исто тако челници Електропривреде не дају да покупи струја...

Напрасна брига о грађанима проишла је из чињенице да је сазрело вријеме када бирачи заокружују оне који ће им повећати стандард - увећати зараде и смањити порезе, а не оне који им продају маглу кроз националистичке и друге идеолошке бесмислице.

Ето одговора на питање зашто је Бајагић владао четврт вијека. Врата његове канцеларије била су отворена за све Пивљане и давао је конкретну помоћ кад је год могао, коме год била потребан, без обзора на политичку опцију. Плужине су данас уређен пре-

лијеп градић, а широм Пиве улагано је у инфраструктуру..

Скупштина општине усвојила је низ аката који се односе на стандард грађана – конкретно је помогла и помаже породицама са новорођеном дјецом, породиљама, ученицима, студентима, пољопривредницима, старима... Власт на државном нивоу као да у посљедње вријеме копира те одлуке и усваја их на задовољство грађана. Нови предсједник Општине Слободан Делић, који се показао као изврстан менаџер у Парку природе „Пива“ сигурно зна колика је важност конкретних мјера, а имао је од кога и да научи.

И од опозиције грађани Пиве очекују залагање за јавни интерес. Њени представници у локалном парламенту, правдајући катастрофални пораз, оптужили су СНП и за партијско запошљавање, величајући резултате ДФ-а и Демократа у другим општинама. На такве ставове немају морално право из два разлога- управо ДФ и Демократе за кратко вријеме огрезали су у политичку корупцију, запошљавајући стотине својих активиста и чланова у компанијама којима руководе, а број гласача у другим општинама никако не може бити репер за Пиву.

Умјесто празне приче, нека челници локалне опозиције докажу свој утицај у странкама, тако што ће подстаћи руководства електропривредног система да, напоскон, у Пиву, која је потопљена због електричне енергије, више не шаљу мрвице од милионских прихода којима се ових дана хвале, већ да обавезе испуњавају како приличи озбиљним компанијама.

Имајући у виду посљедњи класични нокаут и демагогију са којом је опозиција започела нови мандат у Пиви, реално је да ће, ако се таква пракса настави, и нови предсједник Општине као и Бајагић владати до пензије - отприлике још 25 година.



КОНСТИТУТИВНА СЈЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

# Делић предсједник Општине

*ДЕЛИЋ ИЗАБРАН БЕЗ ГЛАСОВА ПРОТИВ - ОПОЗИЦИЈА БИЛА УЗДРЖАНА. НОВИ МАНДАТ "ОВЈЕРЕН" ПРЕДСЈЕДНИКУ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПЕТРУ МИТРИЋУ ЗА КОЈЕГ СУ ГЛАСАЛИ ОДБОРНИЦИ СНП-А И УРА, ДОК СУ ИЗ КОАЛИЦИЈЕ ДПС-СД БИЛИ УЗДРЖАНИ. ОДБОРНИЦИ НОВЕ И ДЕМОКРАТА СУ БИЛИ ПРОТИВ*

**Н**акон 24 године Плужине су 8. Децембра добиле новог предсједника Општине – умјесто Мијушка Бајагића, најдуговјечнијег предсједника неке општине у Црној Гори, ту функцију ће у наредне четири године обављати Слободан Делић, досадашњи директор Парка природе „Пива“ и предсједник Општинског одбора Социјалистичке народне партије (СНП).

Он је, гласовима владајућег СНП-а и одборнице ГП УРА, на конститутивној сједници изабран за предсједника Општине, док су одборници Нове, Демократа и ДПС-а били уздржани. Одборници Нове и Демократа, Зоран Благојевић и Новица Гогић, казали су да Делић по својим моралним особинама, као и по резултатима које је постигао из области туризма, заслужује да у наредне четири године води Општину, али да ће бити уздржани због, како тврде, изборног инжењеринга током локалних избора.

Тврде да је и у Плужинама, као и у Шавнику, било присутно препи-



сивања бирача, али у мањој мјери. Благојевић је казао да су СНП и УРА преписали скоро стотину бирача током ове године и да је СНП захваљујући тим гласачима, као и гласовима ДПС-а, освојио већину, док је Гогић истакао да је владајућа партија захваљујући и изборним туристима, али и коришћењем општинских ресурса, побиједила.

Петар Митрић, који ће и наредне

четири године бити предсједник Скупштине општине (СО), негирао је оптужбе о изборном инжењерингу тврдећи да он постоји и да исти треба ријешити на државном нивоу, али да СНП није преписивао гласаче већ су побједу освојили захваљујући резултатима које су постигли добрим руковођењем општином.

За Митрића су гласали одборници СНП-а и УРА, док су из коали-



# Резултати избора по бирачким мјестима

Redni broj	BIRAČKO MJESTO	Broj birača	Neupotrijebljeni gl. listići	Upotrijebljeni glasački listići	Kontrolni kupon	Nevažeci gl. listić	Važeci gl. listić	Gasalo na biračkom mjestu	Glasalo putem pisma	Ukupno glasalo	DEMOKRATE	NOVA SRPSKA DEMOKRATIJA	SNP	URA	DPS
1	HE PIVA	573	112	461	461	9	452	447	14	461	47	97	250	16	42
2	GORANSKO	201	34	167	167	9	158	162	5	167	22	28	93	2	13
3	SMRLEČNO	56	8	48	48	1	47	39	9	48	4	13	26	2	2
4	MRATINJE	83	10	73	73	0	73	58	15	73	20	15	35	1	2
5	BORIČE	34	6	28	28	0	28	23	5	28	2	4	21	0	1
6	MILOŠEVIĆI	38	6	32	32	0	32	25	7	32	2	13	14	0	3
7	D. BREZNA	134	42	92	92	0	92	79	13	92	22	11	52	3	4
8	MILKOVAČ	37	3	34	34	0	34	29	5	34	2	9	16	6	1
9	RUDINICE	80	14	66	66	3	63	58	8	66	21	21	21	0	0
10	BEŽUJE	42	6	36	36	0	36	27	9	36	14	0	22	0	0
11	DUBJEVIĆI	30	7	23	23	0	23	21	2	23	0	5	17	0	1
12	BOJKOVIĆI	63	3	60	60	2	58	54	6	60	3	8	39	5	3
13	PIŠČE	80	14	66	66	1	65	56	10	66	4	19	28	9	5
14	TRSA	28	11	17	17	0	17	14	3	17	0	1	14	0	2
15	UNAČ	34	7	27	27	0	27	18	9	27	0	3	21	0	3
16	NIKOVICI	42	7	35	35	0	35	28	7	35	0	4	30	0	1
17	JERINIĆI	40	6	34	34	0	34	26	8	34	0	8	22	2	2
18	C. POPE	49	20	29	29	1	28	28	1	29	0	3	16	1	8
19	Š. POPE	41	11	30	30	0	30	26	4	30	1	8	18	0	3
20	STAVNA	50	12	38	38	2	36	26	12	38	0	15	14	0	7
21	ORAN	76	10	66	66	3	63	57	9	66	5	22	31	1	4
22	MURATOVIĆA	54	10	44	44	2	42	39	5	44	17	13	12	0	0
23	RAVNO	49	8	41	41	1	40	35	6	41	1	1	37	0	1
24	HOTEL "PIVA"	468	66	402	402	2	400	383	19	402	59	73	217	15	36
	UKUPNO	2382	433	1949	1949	36	1913	1758	191	1949	246	394	1066	63	144

КВАЛИФИКАЦИОНА КОТА

57,39



ције ДПС-СД били уздржани. Одборници Нове и Демократа су били против, јер Митрић, како тврде, у претходном мандату није свој посао

обављао на најбољи начин.

Благојевић је као примједбу навео да је Митрић укинуо вођење записника током одржавања Скупштине

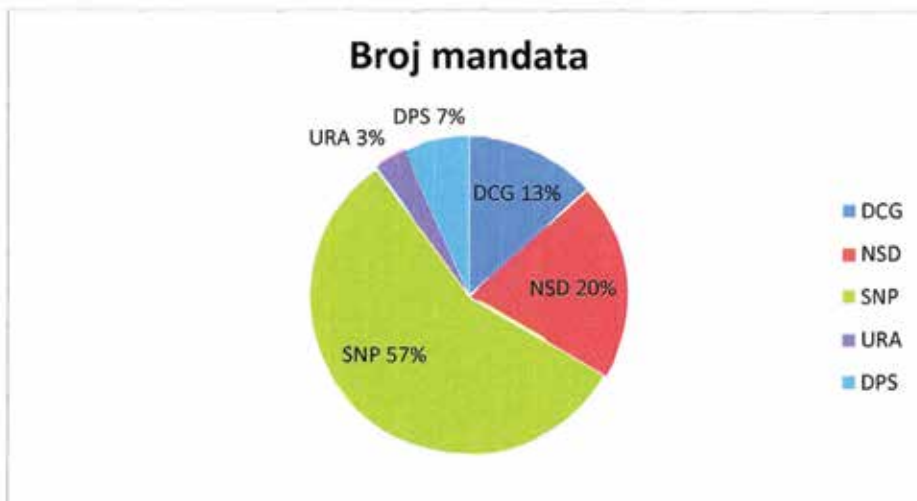
па грађани Пиве немају прилике да сазнају шта су и о чему током скупштинског засиједања одборници дискутовали. Гогић је истакао да Митрић сједницу Скупштине није заказао у законском року од шест мјесеци, као и да није реаговао након што је претходни предсједник Општине Мијушко Бајагић у фебруару напунио 67 година, већ је на ту функцију остао до данас. Митрић је казао да је, што се тиче записника, заједница општина послала предлог да се записник не води, као и да су Скупштина и сви њени органи функционисали без обзира што није било засиједања.

Новоизабрани предсједник Општине, Слободан Делић, захвалио се свим одборницима и поручио да ће бити предсједник свих грађана. Казао је да ће све оно што је било функционално наставити и унаприједити за добро Пиве и Пивљане.

Подсјетио је да је партија чији је члан на овим локалним изборима остварила пораст од три одсто, као и да је читава опозиција освојила 220 гласова мање од СНП-а, што им нико не може оспорити. Казао је да општинска власт није могла да утиче на гашење предузећа у тој општини и смањења броја радних мјеста.

**С.М.**

	DCG	NSD	SNP	URA	DPS	JKUPNO
Broj mandata	4	6	17	1	2	30



## НОВИ САЗИВ

Власт у Плужинама и наредне четири године самостално ће обављати СНП, партија која је у тој општини на власти од 1998. године. Она је на локалним изборима одржаним 23. октобра освојила 17 мандата, један више у односу на изборе од прије четири године. У новом сазиву СО, Нова српска демократија има шест одборника, Демократе четири, коалиција Демократска партија социјалиста (ДПС)-Социјалдемократе (СД) два, а Грађански покрет УРА један.

# Освјештана црква Светог Саве у Ораху

**Њ**егово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије обавио је мало освећење обновљеног храма Светог Саве у пивском селу Орах, а потом у њему одслужио и Свету Архијерејску Литургију.

Великом броју вјерника, који су се поводом свечаности освештања храма сабрали из свих крајева Црне Горе и Републике Српске, обратио се Преосвећени Епископ Методиј, рекавши: "Да се без истинског освећења душе, унутарњег бића људског, не може десити ни спољашње благостање, освећење храмова, које народ подиже, а у којима се причешћујемо божанским и небеским енергијама, преко Светих тајни Христових, које је Он установио за спасење душа наших."

Обнова храма почела је 2008. године, када је формиран Одбор за обнову цркве, а потом се кренуло са радовима на хидроизолацији, мијенању кровног покривача, постављању новог иконостаса, спољашњем уређењу; доведена је вода, струја, обезбијеђен црквени

инвентар.

Црква сада блиста у пуном сјају чему се радују житељи пивског краја и они који су својим поријеклом везани за села Орах, Јасен и Лисину. Ријечима добродошлице скуп су поздравили предсједник и члан Црквеног одбора Ненад Голубовић и Милован Голубовић.

Одржан је пригодан култур-

но-умјетнички програм, у којем су наступили гуслари, фрулаши, културно умјетничка друштва, пјевачке групе... Програм је водио књижевник Кецојевић Милош. Уручене су архипастирске грамате заслужнима за обнову цркве: Владимиру Аџићу, Василију Голубовићу, Драгану и Милану Ђуковићу.

**М. КЕЦОЈЕВИЋ**







Мико Кецојевић

## Успјех Пивљана на Фестивалу гусала

**Ф**естивал младих српских гуслара у категоријама до 13 година и од 13 до 18 година, одржан је 19. новембра 2022. године у сали Театра 78 у Ресавској улици у Београду. Присутни су имали прилику да чују најбоље младе гусларе, који су се пласирали кроз републичке фестивале који су одржани током године. Организатор Фестивала Савез српских гуслара, уз подршку Савеза гуслара Србије, ове је године дочекао 27 младих такмичара из Србије, Републике Српске и Црне Горе

Стручни жири су чинили народни гуслари: Саша Лакетић, Борис Станишић и Рајо Војиновић.

Контролор фестивала је био Влатко Војводић, а послове Техничке комисије обављао је Раде Црногорац.

Прво екипно мјесто: Школа гусала Сандић из Београда.

Друго екипно мјесто: Школа гусала Свети Георгије из Никшића.

Треће екипно мјесто: ДГ Војвода Лазар Сочица из Плужина

Треће мјесто појединачно - у категорији 14-18 година освојио је Мико Кецојевић.

У категорији до 13 година Друго мјесто појединачно освојио је Дамјан Војводић. У финалу су учествовали и Голубовић Богдан, Васовић Иван, Божовић Данило и Васовић Комнен.

P.T.

# Буџет скоро девет милиона еура

**О**дборници у Скупштини општине крајем децембра усвојили су Буџет за 2023. годину којим је планирано да се у градску касу слије укупно 8.714.000 еура. Од тог износа оперативни Буџет износи 3.603.400 еура, а капитални 5.110.600.

Одборници су, поред осталог, усвојили и одлуку о додатној подршци произвођачима млијека, као о субвенцијама за линијски превоз, те одлуке о измјени пореза на непокретност, накнадама одборницима и накнадама за незапослене породиље.

На сједници је усвојена и Одлука и именовању Одбора директора Комуналног предузећа, те Одлуку о именовању општинске изборне комисије и низ другог одлука и сагласности везаних за рад локалне администрације и локалних предузећа.



**ВЛАТКО ЈОКОВИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК СПОРТСКО - РИБОЛОВНОГ ДРУШТВА „БАЈО ПИВЉАНИН“ УПОЗОРАВА**

# Медвједи чине велику штету и постали су пријетња за људе

*ИСТРАЖИВАЊА СУ ПОКАЗАЛА ДА У ПРЕДЈЕЛУ ОД ЈАВОРКА ДО СТАБАНА БИТИШЕ НАЈМАЊЕ 27 ЈЕДИНКИ МРКОГ МЕДВЈЕДА. ПРЕТПОСТАВЉА СЕ ДА ИХ У ОСТАТКУ ПИВЕ ИМА НАЈМАЊЕ ЈОШ ТОЛИКО. ВЕЛИКУ ШТЕТУ ДОМАЋИНСТВИМА НАНОСЕ И ДИВЉЕ СВИЊЕ, КОЈИХ ЈЕ ТАКОЂЕ СВЕ ВИШЕ. ЈОКОВИЋ ОЧЕКУЈЕ ДА ЋЕ ПОСЛИЈЕ ДЕСЕТ ИЗГУБЉЕНИХ ГОДИНА ПОЧЕТИ ПОРИБЉАВАЊЕ ПИВСКОГ ЈЕЗЕРА АУТОХТОНОМ ПАСТРМКОМ ЦРНОМОРСКОГ СЛИВА*



Ловци успјешно тамане дивље свиње



Влатко Јоковић

**Ч**ак двадесет кошница уништили су медвједи у Боричју у уљанику Влатка Јоковића, председника Спортско-риболовног друштва „Бајо Пивљанин“.

Узалуд је Јоковић поставио жељезни мрежу и лажни топ. Медвјед је био неумољив.

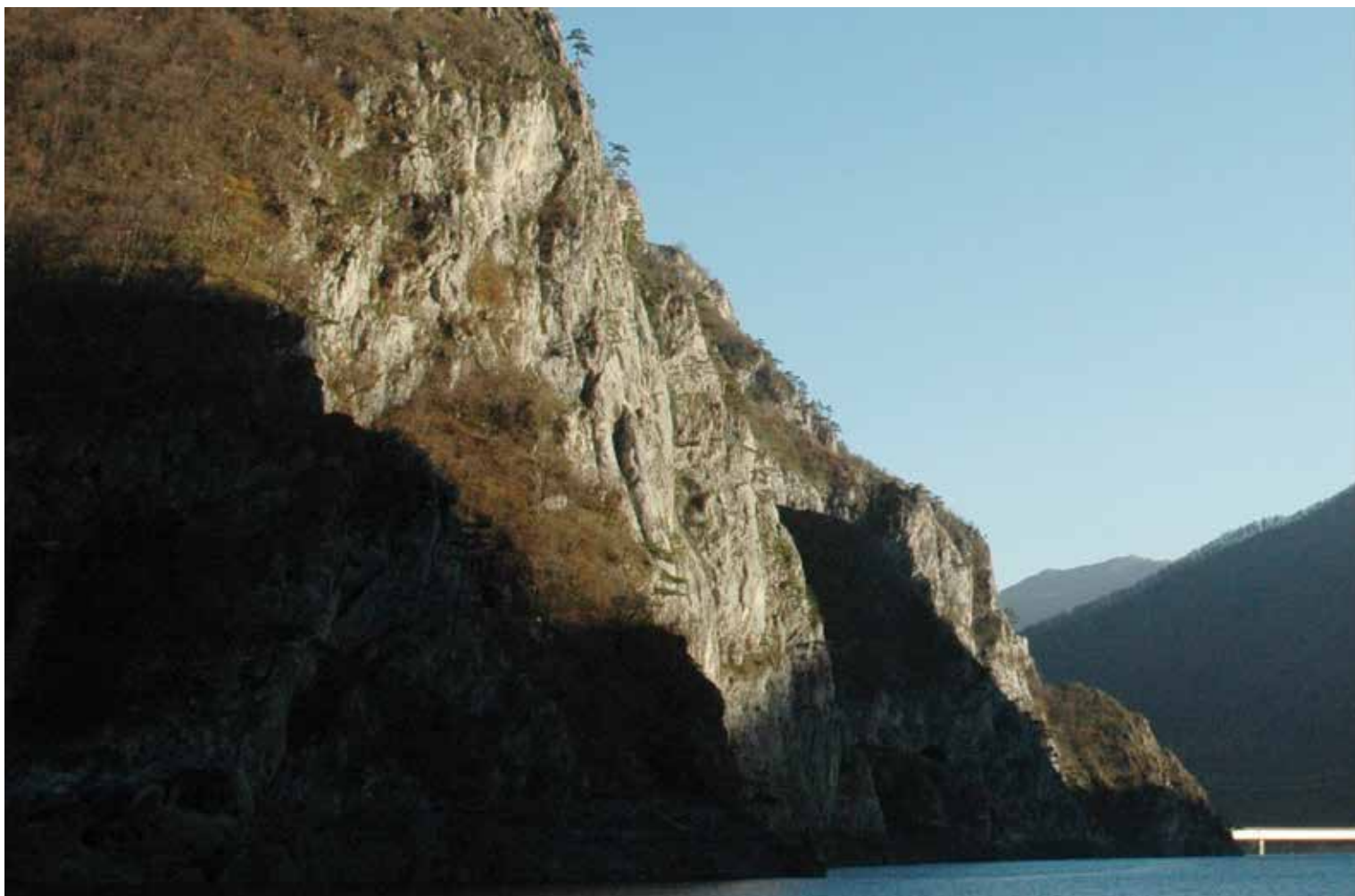
- Мислим да се и једно мече провукло испод мреже и насрнуло на кошнице.

Медвјед није имао никаквог страха од експлозија из топа, прескакао је жељезну ограду високу два и по метра и уништавао пчеле. Једном мјештанину Боричја убио је краву, а страдали су и уљаници код Кецојевића и Шкиљевића – казао је Јоковић за „Ријеч Пиве“, додајући да „нема берача шумских плодова или мјештанина Пиве који је последњих мјесеци зашао у шуму, а да није видио медвједа“.

- Истраживање је показало да их у рејону од Јаворка до Стабана има најмање 27, а сматрамо да их у остатку Пиве има још толико.

Медвјед је законом заштићен,





## У ЈЕЗЕРУ СКОРО ДА НЕМА ПАСТРМКЕ; КЛЕН ПОСТАО ДОМИНАНТАН

Говорећи о стању рибљег фонда у Пивском језеру, Јоковић подсјећа да од 2012. године није било порибљавања и да аутохтоне пастрмке Црноморског слива сада има веома мало.

- Пастрмка не може да се мријести у условима који владају у акумулационом језеру за разлику од клена, који је постао доминантна врста. Имали смо више састанака са представницима надлежног ресора по том питању и заједнички је закључак да би неопходно било оспособити мрестилиште у Стабнима – казао је Јоковић.

Према његовим ријечима, мрестилиште је девастирано након што је раскинут уговор Електропривреде и компаније Аква тор, а Електропривреда планира да уложи око 150 хиљада еура у његову обнову.

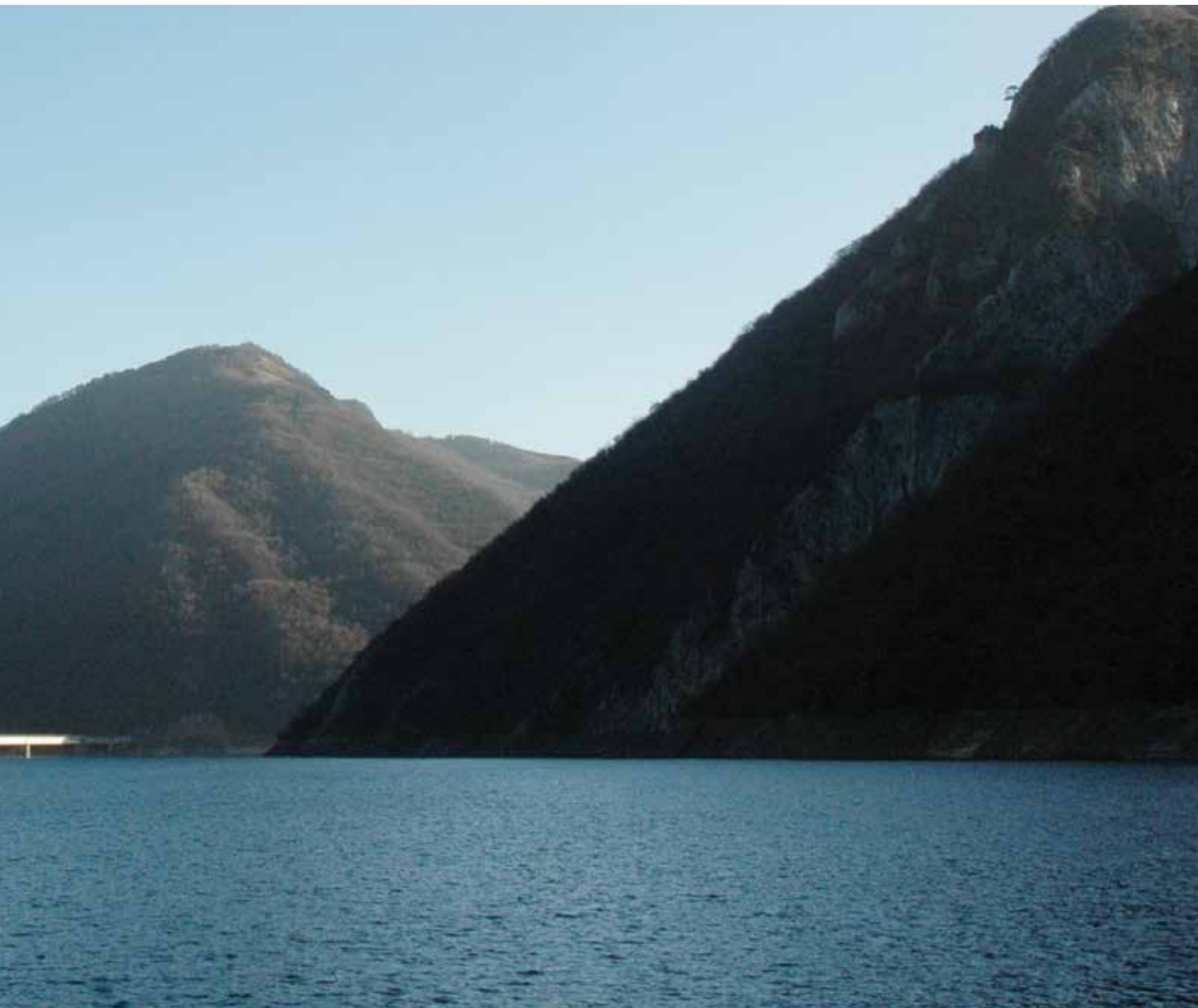
- Потребно је утврдити да ли сада постоје услови за наставак рада мрестилишта, односно да ли има довољно воде на Врбници. Има доста компанија које су заинтересоване да узму мрестилиште и да производе млађ за тржиште и за Пивско језеро. Није важно која ће компанија преузети мрестилиште, важно је да се набави матично јато аутохтоне пастрмке црноморског слива и да риболов поново заживи.

- Нама је за језеро потребно од 250 до 350 хиљада комада млађи годишње у зависности од величине. С обзиром на то да језеро није порибљавано десет година, тај број би у наредних неколико година морао бити и нешто већи – казао је Јоковић, додајући да се нада остварењу тих планова који су подржани на састанцима представника Општине, Владе, Електропривреде и Спортско-риболовног друштва.

али сматрамо да је једини начин да се успостави контрола над растом броја јединки да се дозволи одстрел – казао је Јаковић. Наводећи да је у националном парку „Сутјеска“ у Босни дозвољен одстрел и да ловци који желе да убију медвједа за дозволу морају платити шест или седам хиљада еура.

Он истиче да би тако нешто морало бити примијењено и у Црној Гори, јер су сада медвједе постали реална пријетња и за људе.

- У потрази за храном, звијери се не либе да сиђу у села и зна се да су огромну штету нанијелим на бројним воћњацима. Мислим да је за надокнаду те штете одговорна држава која је усвојила закон о зашти-



ти медвједа – казао је Јоковић.

Он сматра да би дозвољавање одстрела медвједа могло донијети финансијску корист ловачким друштвима која би стекла финансије за унапређење своје дјелатности.

Говорећи о великом броју дивљих свиња које су у Пиви, па и у цијелој Црној Гори, нанијеле велике штете пољопривредницима, Јоковић је истакао да је одстрјел био дозвољен само недјељом, али да је Влада одобрила ловцима да и суботом излазе на терене и лове дивље свиње. Сматра да ће то допринијети сузбијању неконтролисаног множења тих животиња, односно смањењу штета које трпе грађани.

Он каже и да је лов на тетријебе

## У ПЛАНУ И МЛАДИЦА

Порибљавање језера од изузетног је значаја за Општину, односно за туризам. Памтимо времена када је викендом на језеру било и по 500 – 600 риболоваца. Порибљавање би било од користи и за локално становништво и за омладину која би радо наставила богату риболовну традицију Пиве- рекао је Јоковић.

Говорећи о нарушеном еко-систему језера, због енормног броја јединки клена, Јоковић истиче да би Риболовна основа подразумијевала и порибљавање младицом, која је грабљивица и која би смањила количину клена у језеру.

Клен се мријести и у акумулационом језеру, а аутохтоној пастрмки остале су само притоке, па је то кључни разлог за неповољну структуру врста у еко-систему.

забрањен прије око 20 године, те да се и та врста превише намножила.

- Одстрел једног тетреба коштао је хиљаду еура и сматрам да би га

поново требало дозволити, како би смо улагали у рад ловачких друштава - казао је Јоковић.

**Р.ТАДИЋ**



# Више од 100 ученика на Стабањским језерима



**П**ланинарски клуб "Биоч" Плу-  
жине је у сарадњи са Парком  
природе „Пива“ и ЈУ Обра-  
зовни центар Плужине орга-  
низовао излет до Стабањских језера.

На наше велико задовољство, на  
пјешачкој тури учешће је узело пре-  
ко 100 ученика основне и средње са  
својим наставницима и професори-  
ма.

На Великом језеру учесници су  
организовали рекреативне актив-  
ности, бацање камена са рамена,  
пловкање, скок у даљ и обарање  
рука.

Иако смо дубоко зашли у јесен,  
идеални временски услови су нас  
одлично послужили да уживамо у



чарима и љепоти ових природних драгуља нашег краја. Сваки корак био је за сјећање и уживање. Са поносом истичемо да је ово најмасовнији излет икада изведен и најмасовнија посјета коју су Стабањска језера раширених руку дочекала.

Овим путем се захваљујемо свим учесницима на излету и надамо се неким новим заједничким турама.

Планинарски клуб „Биоч“ је новоосновани планинарски клуб у Плужинама, који има за циљ организовање и реализовање планинарских и рекреативних активности, промоцију пењалишта „Пива“ и развој слободног пењања као нове активности у општини Плујине, као и развој и подизање значаја очувања животне средине, организовање акција чишћења и уређивања локалитета у општини Плујине.

Клуб је током љетње сезоне организовао неколике пјешачке туре за своје чланове, гдје смо заједно уживали у врховима Маглића, Пруташа, Боботовог Кука, Штита.

**Душан РАДОЈИЧИЋ**  
(Парк природе „Пива“)



## IN MEMORIAM: ЖИВАНА ВУКОВИЋ ( 1953 -2022)

# Одлазак професорице која је за ђаке била као мајка

**П**ослије краће и тешке болести се из плејаде просвјетних радника Недавно 25.октобра преселила у вјечност Живана Миркова Вуковић, рођена Авлијаш.

Рођена је 25. новембра 1953. године. Основну, средњу школу и Факултет, одсјек Биологија је завршила у родном Сарајеву, а прво ухљебљење је нашла у школи у Стабнима, након удаје за Мирка Вуковића, такође просвјетног радника.

Након тога читав свој радни вијек је провела у Дому ученика у Плужинама, гдје је засновала радни однос 1. септембра 1983. године, прво као васпитач, од 1990. до 2000. године као Директор дома, а онда до одласка у марљиво заслужену пензију 2020.године опет као васпитач.

Осим свог педагошког рада, Живана је била и изузетан друштвено-политички радник и као таква је била дугогодишњи предсједник синдиката Образовног центра, гдје је не жалећи себе дала велики допринос у заштити и побољшању права и статуса просвјетних радника.

Живана је као васпитач према својим ученицима имала родитељски однос. Безгранично их је вољела и пазила. У Дом су долазила дјеца која су се први пут одвајала од куће, неки и као шестогодишњаци. Међутим, она је била ту да их дочека, да им замијени родитеље и да их пусти на прави пут.



Одговорна и предана послу просвјетног радника, постизала је изванредне резултате. Сва та дјеца су знала да то цијене, увијек су је звали “Наша професорица” и сви су јој у свакој прилици исказивали поштовање за то што их је учила, не само школском градиву, већ их је примјером подучавала да буду поштени и честити људи.

За вријеме свог рада обогатила

је и уљепшала дјетињство великог броја дјеце која су прошла кроз ђачки дом. Са дјецом је радила са пуно љубави и успијевала да им пренесе, не само школско градиво, већ и љепоту одрастања и школовања, да их мотивише да сами науче како да се снађу на трновитом путу и да се боре против животних изазова и препрека које их чекају.

Није се никада десило да поред ње прође њен ђак, а да јој се не јави. Када би је срели на улици, поздрав би се са њом и попричали, похвалили јој се својим животним успјесима, захвалили јој се на њеном доприносу томе, а то је била и остала највећа награда, како је знала да каже, за њен предани рад.

Живана је свој педагошки рад обављала веома успјешно, као професионалац са високом општом културом, темељним педагошко-психолошким образовањем, високом стручношћу и људским квалитетима.

Интересовања су јој увијек била широка, знање и умијећа велики, а љубав за дјецу и рад са њима непресушна.

Живану ће, по добру и људскости, педагошкој одмјерености и доброј комуникацији, памтити генерације ученика, њихових родитеља и њених колега. Онај ко цијени разноврсност, садржајност и пуноћу доживљаја, енергију, интелектуалну снагу, животну борбеност у испољавању личности, остваривању породичних дужности и свега онога што испуњава људски живот, рећи ће сасвим сигурно, да је све то била она.

Живана је у срцима својих васпитаника, њихових родитеља и срцима својих сарадника себи за живота изградила најљепши споменик, саздан од поштења и љубави. Истицала се у сваком свом послу преносећи часну љубав, принципијелност и добротинство на своје васпитанике, колеге и околину.

Нека јој је слава незаборавна, а породица може да буде поносна и да им служи на част што су је такву имали.

*(Текст преузет са ФБ странице Образовног центра)*



**IN MEMORIAM:**  
**СЛОВЕНКО (1946 - 2022) и**  
**ЈОВАНКА ПЕЈОВИЋ (1938-2022)**

# Остали смо без племените даме и дивног боема

**К**рајем децембра преминуо је Словенко Пејовић, а само три дана касније његова супруга Јованка. Ови дивни људи остаће запамћени као дугогодишњи врсни просвјетни радници омиљени међу ученицима и Плужинама и бројним пивским селима у којима су службовали и међу свим Пивљанима који су их познавали- Јованка је била дивна дама која је васпитавала генерације Пивљана и била успјешан руководилац у школама и

институцијама културе. Плијенила је својом добротом и искреношћу. Словенко – учитељ и боем, био је омиљен међу ђацима и пријатељима. У знак сјећања на ове дивне људе објављујемо податке о њиховим каријерама које је публиковало Удружење Пивљана из Подгорице.

**Словенко (Радул) Пејовић**, учитељ, рођен је 18.03.1946.године у Миљковцу. Родитељи: отац Радул и мајка Маруша, рођена Благојевић.

Основну школу прва четири разреда завршио је 1956.године у Миљковцу, а преостала четири 1960. године на Горанску. Учитељску школу „Иво Лола Рибар“ завршио је у Фочи 1964. године.

Службовао као учитељ у Рудиницама 1964-66., Миљковцу 1966, Борковићима 1968. Миљковцу 1969-83. Мратињу 1983. (кратак период) и Плужинама 1983-1999.године када одлази у пензију. Био је једно вријеме сеоски кмет, предсједник Мјесне заједнице и у више мандата одборник у Скупштини општине Плујине.

Био је резервни капетан прве класе. Завршио пјешадијску школу резервних официра у Билећој.

**Јованка (Саво) Пејовић**, рођена Секуловић, наставник историје и географије. Рођена 14.07.1938.године у Сељанима. Родитељи: отац Саво и мајка Цмиљана, рођена Благојевић.

Основну школу - четири разреда завршила је 1950.године у Рудиницама и четири разреда 1954. године на Горанску. Учитељско-домаћинску школу завршила је у Андријевици 1958.године.

Вишу педагошку школу једну година је завршила ванредно на Цетињу, а једну годину редовно у Сарајеву 1963. године.

Радну каријеру почиње и Смиријечну као учитељица школске 1958/59. од 1959/60. Затим у Брљеву 1960/61. и Трси 1961/62.

Као наставник ради у Црквичком пољу школске 1962/63.године, а од 1963-79. у Миљковцу, гдје је била директор школе.

Након тога прелази у Плујине гдје је била директор основне школе „Браћа Топаловић“ од 1979-83., а од 1985-91. била је секретар општинског СИЗ-а образовања и културе када одлази у пензију.

Била је члан надзорне комисије СК један мандат, делегат на 6 и 7 конгресу СКЦГ, делегат на конгресу ССРН ЦГ и делегат савезне конференције СКЈ пред распад. Добитник је општинске награде 4. август (дан ослобођења Плујина) као једина жена која је добитник ове награде.



## ИЗ ЈЕЗЕРСКОГ МУЉА ПРЕМЈЕШТЕНИ ДРЕВНИ ЗЕМНИ ОСТАЦИ И СПОМЕНИЦИ

# ЦИЦМИЛИ ПРОНАШЛИ ТИЈЕЛО ДАЛЕКОГ ПРЕТКА

НЕПОБИТНО УТВРЂЕНО ДА ЈЕ У ЈЕДНОМ ОД ГРОБОВА САХРАЊЕН МАРКО, СИН ПОПА НИКОЛЕ КОЈИ ЈЕ ДОБЈЕГАО У ПИВУ ИЗ ГРБЉА ОКО 1690. ГОДИНЕ

**Д**раги братственици, љубљена браћо и сестре, сви ви којима тече крв наша, великом Господу ништа није немогуће па ћу и ово Божије давање, присједињење изгубљеног, подјелити са вама.

Као што знате парох пивски је јереј Лука Милов Цицмил, не дуго по рукоположењу, љетос када је узмакла вода Пивског језера до нивоа који се не памти и када се указаше потопљене куће и кућишта, цркве и црквишта, гробља и гробови које је крило језеро равних 47 година а недалеко од потопљене куће прађе-

да о. Луке, Лала Вуловог Цицмила, близу потопљеног Градца а изнад Царина, и гдје се указаше и темељи цркве Св. Петра и Павла и поред ње пар гробова и крсних знамења/споменика у језерском дубоком муљу, О. Лука као ревносан парох заједно са игуманом Јефтимијем, Гораном Ацићем и дивном омладином пивском уграбио испред воде да изнесе земне остатке сахрањених и споменике у намјери да се измјесте и сахране у порти цркве Св. Јована у Плужинама.

На споменицима је био нечитљив уклесани натпис, али не и за племе-

нитог човјека, познатог стручњака за епитафе др Горана Комара који прочита „Марко попов 1736, са осталим скраћеницама ИС ХС НИ КА.

Било је довољно да историчар Миле Мијушков Цицмил, предочи могућност да се ради о Марку, сину попа Николе који је добјегао у Пиву из Грбља око 1690 г.

Љетос је гост у Пиви др Миленка Јака Вељковог Цицмила, био престижни свјетски хемичар из Србије, настањен у Швајцарској, др Владимир Цицмиловић.

Пошто је од Мила чуо више него ја вама пишем, понуди да уради днк анализу и отклони предпоставке. О. Лука је изузео материјал за анализу и уз исти послао свој у Швајцарску а на руке др Цицмиловића.

Би вријеме чекања а онда и потврда да не постоји сумња већ да је Марко наш предак а ми његови потомци. Тако син једног попа би пронађен од далеког потомка опет попа пивског.

На предлог пароха пивског, добисмо благослов од преосвећеног владике Будимљаско-никшићког, г. Методија, да се изнесе споменик крст и сахране земни остаци Марка и породице на истом почасном мјесту, источно од олтара како је и пређе почивао а сад источно од олтара темеља цркве које гради-мо, Св.Велиомученика Георгија на Стоцу, у близини гробља братства Цицмил, његових потомака. Била ми је не мала част и радост што сам учесник овог богоугодног труда око враћања земних остатака на тврдом Стоцу са којег се вода стаче, а он стамен стоји у Пиви каменитој.

**Никола Новов ЦИЦМИЛ**



Из језерског муља премјештени древни земни остаци

# Ко је бољи чо'јек?

У кулу Перка Малишина смо дежурали покојну Стоју жену му, лако јој души било, честиту и племениту старицу која је родом била од Пренковића из Рушовине који опет воде поријекло од Дерентића који су потље Косовске битке добјежали у Заовину и ту се настанили. Били тамо властела и имали породнични грб и печатник а тамо су се опет стари говораху презивали Топличичи по Топлици ријечи на Косову. Ја ти никад нијесам био на Косову али ми је причо Милија официр да је у Балканском рату био кад је краљ Никола ослободио Метохију и Високе Дечане а онда су про Косова прошли пут воде Брегалнице да се бију са Бугарима. Причасе Милија да се тада нагледо љепоте што није није. Прво је пусник описо Дечане а знао је мимо друге да прича. Реторичност и виспреност му је дошло по ђеду Николи који је у свом племену био најпознатији бесједник и паметар а јунаштво с мајчине стране а њима опет про бабе Стане што је била сестра чувеног Глигора харамбаше који је веле посјекао тридес' и седам глава и пресрето караване и турке низ кањон Пиве па низводно Дрином до у Фочу. Е па сад ти замисли какав је био. Болан крв није вода, потревило му се са сваке стране па се слило у њега и памет и јунаштво и реторичност и отреситост и горостаснос и сто чуда. Јебем му јаде кад се огледнем у води и видим се стид ме буде какав сам с прам њега.

Него шта ти рекох збораше Милија да је тај намастир из доба Немањића. Е како је описо то здање црквено Боже један. Гледо сам потље слику и сваки камен што је уграђен у њ' оргинално Милија описа. Ама није што описа но како запамти, Ево ја сам заборадио пола од његове приче а он је потље једначито испричо и на вр' десете године. Вели даље да на Косово има намастира и цркава



Пише: Милош КЕЦОЈЕВИЋ

више него у години дана и да се не зна који је бољи и светији од којег а све су иг градили властеличићи или краљеви и цареви. Куд је војска пролазила тако је сваки обилазила а свештенство иг дочекивало раширених руку а како и неће јер свећаху ране косовске. Унутрашњост тих здања је сва фрескописана. Милија ми је описиво и како је који писан. Код нас ти цркве просте, без фреска сем оне централне и царских двери на иконостасу. А тамо вели чим уђјеш са једне стране ктитор који држи намастир у рукама и предава га Богу а онда све ко из Светог Писма и рођење, Ристово и Воскресење и Вознесење и Спасовдан и Богородица и сви Свети. Посигур је тако јер ја сам ишо сваке године на Велику Госпојину у Пивски намастир и све то гледо. Највише сам се дивио скованом Богодичином колу и великом Часном Крсту који су Пивљани приложили а кошто је деведесет пари волова. Саватије игуман који је потље био Патријарх у Пећи веле да је од среће плако и благословио пивско племе.

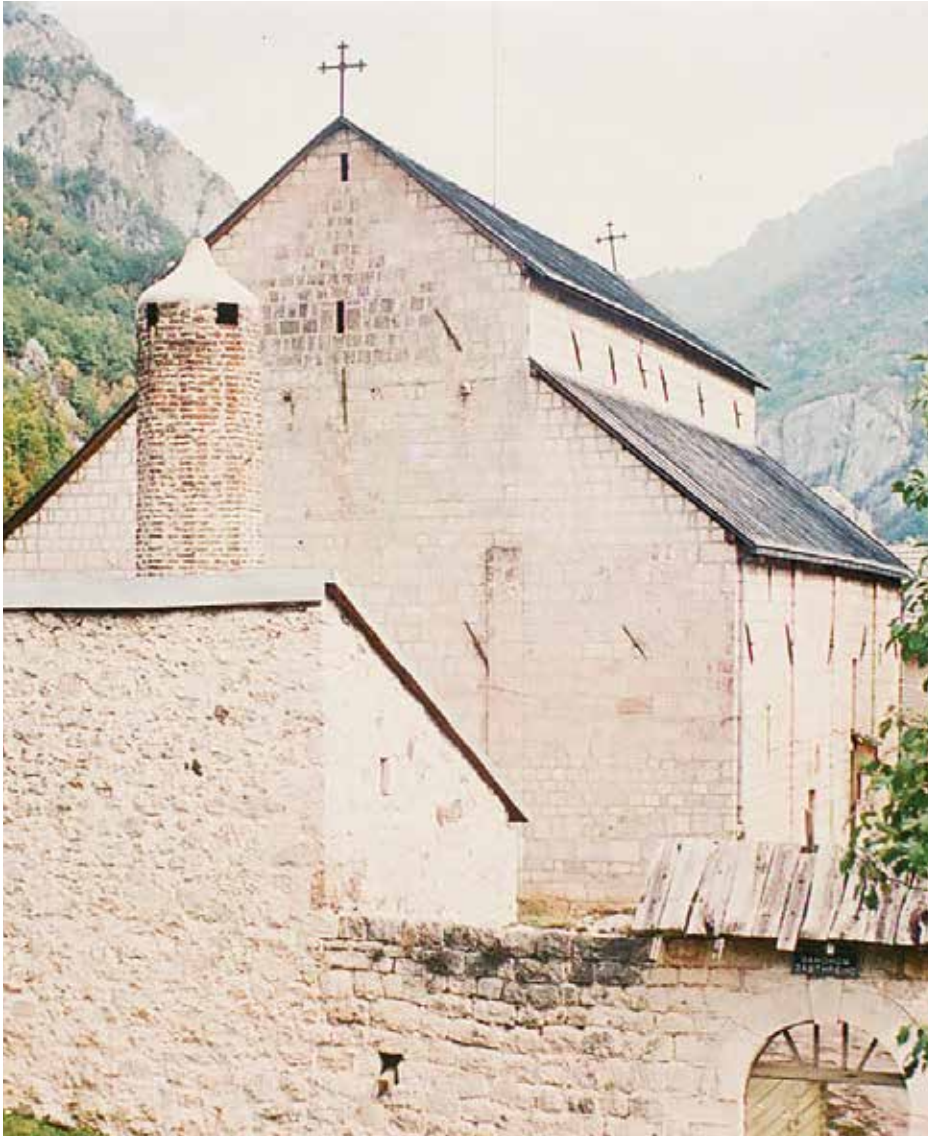
Е па ови Стојини су код Топлице воде направили такав живописан намастир да га је мало ђе било. Сав је био од злата а зидан сигом веле

оном истом ко ђуприја у Вишаеграду те је Мехмед-паша зидо што је исто био Пивљанин а потље дао паре за Пивски намастир да се гради. Гледо сам му на улазу бочних врата намастира фреску, баш онако како је Милија причо за Косовске. Ама турчин са турбаном непитам Бога.

Е у тај Топлички храм је узидана сва њихова моћ и побожност али кад Турци надјачаше они су добјежали у Заовину у засеок Рушовина. Ту се скућили и исто се сердарали ко тамо. Вазда су имали власт и вљешто то одржавали под Турцима. И сад ти знадни каква су то господари били. Све ти ово причам да би знао каква и од кога Стоја бјеше.

Не би је њени дали за Перка да и он није био сој од соја. Не тако добра кућа ко њени што су али ни гора ако ништа а оно по јунаштву и честитости. Мада руку на срце не би иг Стоја и Перко питали да им нијесу којим случајем дали јер су се загледали а слачак им био једно на друго но не брањаху им родитељи па им лакну.

Знала је Стоја да је од боље куће али недаваше на Перка вјетром вијати него му углед уздизаше код људи. А држала га је уредна и чиста ко једна поједна. Вазда би Перко имо кошуљу на се чисту ко суза а бијелу ко снијег. Гаће сингаве, чарапе и гете... све је то она плела а и опанке је градила што нико боље није у село. Имала је натру и сваки начин па је по сву зиму ткала и гомиле поњава правила а Перко ти то носио те продаво и иметак добар замиритаво од тога. Мрс јој је био да би га цар ијо а у млекара ти је било чисто ко оно што веле у неке сад апотеке што по вароши имају да узимаш љекове. А у шталу да ти не причам. То нијесу била говеда но лађе. Сијаше се на воловима длака ко да су уљем мазани а овце ко да иг купа. Пластилица је била мимо сваке друге. Ама то је



Стари Пивски манастир

била вучица од жене ето.

Сад ти знадни каква му је Стоја била и што смо нас толико њу пресеђавали ту ноћ у којој и душу испушти и преда Богу на истину пет минута а је пасала поноћ. Тачно нас је било тридес' и четворо ту ноћ.

Све вам ово прчам јер се чудом не могу начудити који народ је ту ноћ био а сјутри дан и прексјутри на сахрану се бијаше свјетине измијенило питај Бога колико. Од сваке дошло. Ево само од њених и Перкових да су дошли па доста али њен углед и све укупни углед обље породице па кад се то сабере мој брате то су стотине и стотине људи. Причо је Радоња да је бројио преко иљадитог чељадета да је било даће три. Замисли му памети црне да броји ко се све над покојницом поклонило. Е па свашта у ови наш народ има.

А како су је испратили то је посебна прича. Посто поп Глигорије одржа опијело и то оно дугачко да ти ноге премру од стајања. Имаш болан оно кратко а он не но заузео дуго а закleo би се да га је и сам продужио. Да је била зима и хладноћа или јесен кишна а с друге стране љето врело не би ти данас ово причо колико нас је поп држо на ноге. Него прољетни дан лијеп и тих па се могло некако.

Таман попа трсисмо а оно пет говорника заузео да се утркује ко ће боље и љепше. Споменуше јој и породицу и из какве је куће и онај намастир у Топлицу и сто чудеса док онај задњи говорник не рече да је била баница и чојек жена. Ама мислим се пуштајте више помријесмо за њом. Ништа они нијесу слагали него су и скромни били али то ти је

кад за неким имаш шта рећи. А и она лако јој било а душа јој на небесима царовала је заслужила све то. Била је боља но већина људи и у кућу и прекућу и на сједнику и на проговору и по отреситости и све му другом. За све јаде и поп и говорници при тужиљама. Оне сеоске нераднице клекну пред мрца па кад заузму а све гађу у срце да би извукле сузе из породице. Брига њих за мрца него оће да су чувене. Знаш колико ти они жале-николико но знају да ће шићарити дарове кад крену кућама е запрло им боже кад су наке.

Кад се све сврши око са'ране потље сви одосмо на софру. Е јадо мој да си то видио,шта се све ту спремило и поставило. Од кољива нема шта не би. Куване телетине,печене јагњетине,суве мезе говеђе,бравље па до мрса разног. Ракије шљиве из Жупе Пивске и вина црнога па сокова домаћих разних,вољка ти овај вољка ти онај. Најпотље колача штампаних оних на мас' и јаја. Е колико сам их ко дијете волио и сад ми слачак на њих.

Е бели су је Богме испратили царски. Оде величанствено да се прича не само ово ја сад вама него на многа љета ће части ми.

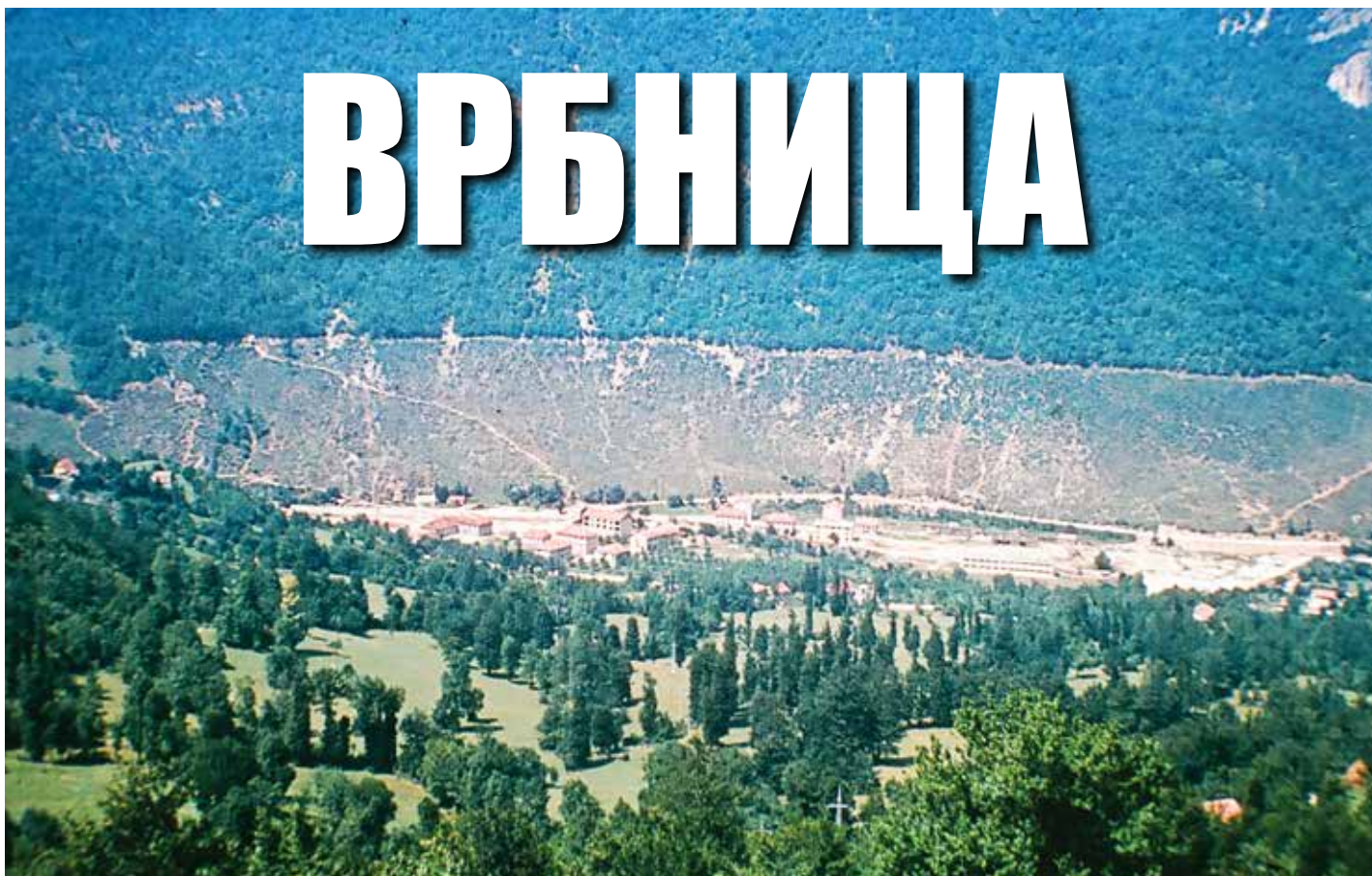
Једном сам слушо кад је Марко реко Спасоју на умору-Немој да ме кукавички сахраниш ко Радивоје Угљешу. И збиља га је кукавички посло Богу на истину али ако се он огријешо од оца е није Перко са синовима од Стоју.

Дуго сам думо о овоме и закључих.

Реко сам ти кад смо је пресеђавали ону ноћ да је нас било тридес' и четворо а Угљешу смо предежурали само ја и Твртко. Колико је ко заслужио толико је и било. Угљеша је био поганштина па нико није ни стио доћ'.Не би ни Твртко и ја да нам није био први рођак по мајци. Оно смо сва три од три сестре. Живка Манитаћа шћери а звали су га Манитаћ јер је дречо кад је причо ко да је шупаљ на вр'главе па му викали- не дери се Манитаћу те тако оста. Ето мени је по ђеду Живку дошло да галамим ко блесав.

И сад реци јесам ли управу? Је ли Стоја бољи чојек од Угљеше? А дашта је јадан брате па нека је женско.

# ВРБНИЦА



**Б**ила је ријека наше младости. На рајском купалишту Бенат “шкопила” нас је тако крвнички хладном водом, а нешто височије на Магудама лијечила ситним пијеском. Испод школе на Савиној луци се разметала кроз врбаке. Ту смо ловили пастрмке са црвеним пјегама. Звали смо је просто ђаволска ријека.

Година давна 1957. Врбница ту ноћ дивља, удара у обалу као неман једна, мајка узима све што је вриједно и пази на нас шесторо будно и чедно. Само ђед Војин лежи на кревету, отац на другој обали у кафани, касно се сјетио да му је породица на другој обали и да вода однесе дрвени мост стари. Бед чува ствари, а ми по мраку и уз помоћ добрих људи пођосмо кад је све прошло код ковача Саве Богдановића на конак и част. Био је то први потоп рано доживљен у дјетињству и добро памтим да нашу зграду таласи нијесу могли однијети и однијели никад нијесу.

Зидине старе неколико вјекова, Бенат скрива тајну стару, толико плужинске дјеце је научило да плива и рони у том плаветном атару. На



Пише: Павле Пајо Гломазић

пијеску врелом љетњем рађане су нове љубави уз пјесму “Једнога љета било кад, заљубићу се и ја.” Потоп Врбнице и Пиве није преживио ни Бенат, али је остао сан или бајка о изгубљеном дјетињству и трка босоноге дјеце док их под табанима голицају ситни каменчићи и облаци пијеска.

На обје стране обале Врбнице сви смо имали часно и озарено лице. По пијеску врелом и кроз врбовину младост прође брзо као магла уз планину. Земунци и Београђани, као двије странке, били смо у свим игра-

ма и оним правим и оним наопачке. Највећа омраза нам је била кад један другом пробацимо лопту кроз ноге или кад под Бентом на плажи неко од нас освоји странкињу неку, а Зеле и Мићун остану кратких рукава, љепотица пође са Земунцима преко дрвеног моста да са неким од нас остане до зоре, а мајке и тетке по сву ноћ остављају отворена врата и прозоре. Доћи ће поново на ове просторе одбјегли синови, јер једина је сигурност родитељска кућа, кућа мајке. Тражећи мјесто под сунцем, они су се од те куће и не својом вољом удаљавали, али само у мислима, а не тако далеко да се не би вратили. Сигурно је да су прозори и врата на тој кући увијек одшкринута.

Потопише их као да негђе без трага измјестише све љепоте овог свијета. Нема више Коловрата да се добра риба хвата, нема више ни Ноздрућа, нити рибе као пружа, нема, нема. Ја још увијек сањам страшне снове и као да гледам са највеће пећине у Орлићима како те стријељају док браниш кањон и Пиву, док браниш Врбницу, нема више ни Врбнице да хватамо пастрвице, нема, нема.

## ФУТСАЛ ЛИГА

# Наши момци на четвртом мјесту

**Р**еприза финала од прије двије године завршена је побједом Титограда над тимом из Плужина. Гости из Подгорице су у дербију четвртог кола однијели бодове. Титоград је победио резултатом 5 – 2. Голове за госте су постигли Дејан Миличић, Марко Спасојевић (двоструки стријелац), Борислав Аџић, уз аутогол Милоша Осмајића. Пораз је ублажио капитен Горан Делић головима у самом финишу утакмице. Меч је одигран у Спортском центру Никшић пред око 35 гледалаца. Судили су Жарко Лаушевић, Милосав Драговић, контролор суђења Владимир Шаковић и делегат Новица Миловић.

Пето коло црногорског фудбал такмичења донијело је први овогодишњи тријумф за тим из Плужина. У спортском центру Никшић поражен је КМФ Оногошт резултатом 3- 4. Након почетног вођства Баја.

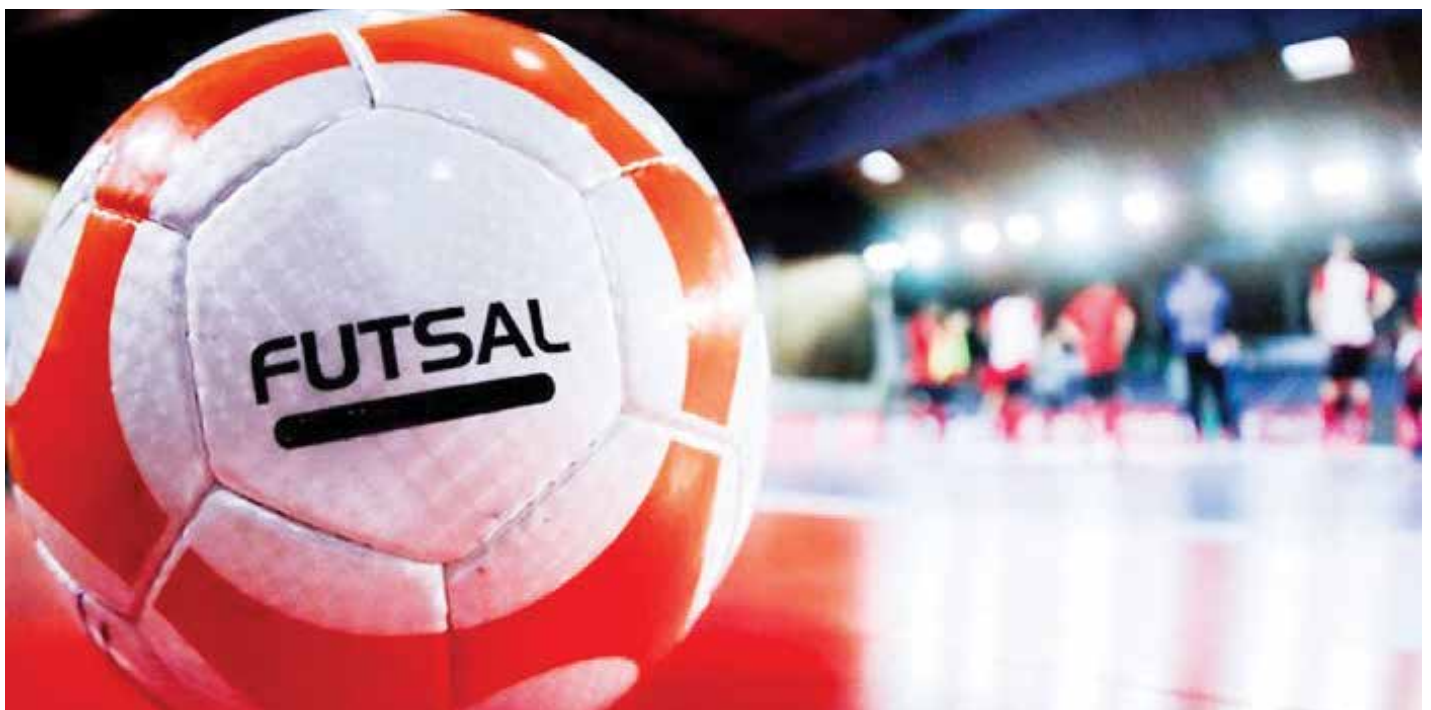
КМФ Оногошт је стигао до егала. Баја је у наставку одиграо одлично, па је екипа из Никшића головима у финишу само ублажила пораз. Стријелци за Никшићане су били Лазар Костић и Данило Вуковић, уз аутогол Дарка Ђаласана. За тим из Плужина голове је постигао троструки стријелац и капитен Горан Делић уз један гол Огњена Сушића. Меч је одигран пред око 60 гледалаца. Судили су Вукић Фемић, Жарко Лаушевић, контролор суђења Миодраг Радуловић. Црвени картон пред крај утакмице је добио капитен домаћих Алекса Бечановић.

Шесто коло такмичења донијело је други везани тријумф Баја. Овај пут је савладана екипе КМФ Прушка из Бијелог Поља резултатом 7-2. На мечу се посебно истакао играч Баја, Горан Давидовић четвороструки стријелац. Уз њега, по један погодак постигли су Неђељко Дурутовић и

Дарко Ђаласан. Своју мрежу је погодио играч гостију Кемал Алић. Голове за госте су постигли Стефан Обрадовић и Елвис Сијарић. Меч је одигран у спортском центру Никшић. Судили су Бобан Живаљевић, Владимир Шебек и делегат Владимир Поповић.

Баја Пивљанин је поражен трећи пут ове сезоне у утакмици седмог кола одиграног у Котору у спортском центру Фаир Плауер пред двадесетак гледалаца. Домаћин, екипа КМФ Бока је стигла до три бода. Коначан резултат 3-2. Голове за домаћи тим постигли су Никола Спалевић и двоструки стријелац Владимир Булајић. За госте стријелци су били Огњен Сушић и Горан Делић. Меч су судили Вукић Фемић, Стефан Вујошевић и делегат Владан Биочанин.

У мечу осмог кола виђен је нови тријумф екипе Баја Пивљанин. Овај



пут поражена је екипа Долцидум из Улциња. Након вођства гостију, голом на самом старту меч, Бајо је преокренуо и савладао улцињску екипу резултатом 7- 4. Посебно су се истакли играчи домаћина Новица Ђаласан троструки стријелац и Горан Делић који је мрежу гостију погодио такође три пута. Један гол постигао је и Дарко Ђаласан. Код гостију голове су постигли капитен Габријел Рудовић и стријелац три гола на овом мечу Иван Асановић. Меч је одигран у Никшићу у спортском центру пред тридесетак гледалаца. Судили су Бобан Живаљевић, Есад Гугач, контролор суђења Владимир Шаковић и делегат Владимир Поповић.

Бодове из утакмице деветог кола између Студентског дома и Баја однијели су домаћини побједом, коначним резултатом 6- 2. Меч је одигран у ЈУ СМШ Голубовци у Голубовцима пред десетак гледалаца. Голове за домаћина постигли су Никола Поповић, Љубо Конатар, Светозар Ђорић двоструки стријелац, Сава Конатар и Алекса Ракић. У листу стријелаца код екипе из Плужина уписали су се Новица Ђаласан и Дарко Николић. Меч су судили Милосав Драговић, Милош Ђукановић и контролор суђења Вељко Бошковић.

Утакмица десетог кола завршена је побједом тима из Плужина. Пивљани су декласирали екипу КМФ Горштак из Колашина резултатом 9- 1. Мрежу су до врха напунили троструки стријелца Милош Осмајић, двоструки стријелац Горан Делић. По један гол постигли су Горан Давидовић, Дарко Николић, Горан Делић, Неђељко Дурутовић и Михаило Ристић. Почасни гол за екипу из Колашина постигао је Денис Богићевић. Утакмица је одиграна у Спортском центру Никшић пред петанаестак гледаоца. Судили су Жарко Лаушевић, Стефан Вујошевић, Владимир Шаковић контролор суђења и делегат Владимир Поповић. У последњем минуту црвени картон је добио играч домаћих Милун Бајагић

На утакмици једанаестог кола виђен је преокрет екипе Бајо Пивљанин. Меч, одигран у спорт-

#	TIM	UT.	POB.	NER.	POR.	G+	G-	GR	BOD.
1.	TITOGRAĐ	13	11	2	0	79	25	+54	35
2.	KMF ULCINJ-ULQINI	13	11	1	1	72	38	+34	34
3.	DOLCINIUM	13	8	3	2	68	50	+18	27
4.	BAJO PIVLJANIN	13	7	1	5	63	53	+10	22
5.	KMF BRŠKOVO (-1)	13	7	2	4	70	62	+8	22
6.	STUDENTSKI DOM	13	7	1	5	52	47	+5	22
7.	KMF ONOGOŠT	13	5	3	5	59	54	+5	18
8.	KMF PRUŠKA	13	5	3	5	52	51	+1	18
9.	KMF ZORA	13	5	1	7	73	74	-1	16
10.	KMF NIKŠIĆ	13	4	1	8	66	77	-11	13
11.	KMF BOKA	13	4	1	8	50	62	-12	13
12.	MIRABILE MODA	13	4	1	8	59	74	-15	13
13.	KMF GORŠTAK	13	1	1	11	36	82	-46	4
14.	CATTARO 2019	13	1	1	11	38	88	-50	4

ском центру Никшић између екипа КМФ Никшић и Бајо Пивљанин, завршен је побједом тима из Плужина. Коначан резултат меча 5-8. Након гола у раној фази меча и вођства Никшићана, Бајо је стигао до егала. Домаћи су затим поново стигли до вођства и два гола предности. Ипак то није било довољано за Никшићане, који су испустили предност и на крају су поражени. Стријелци за домаћина Лазар Маушуловић, Ратко Бошковић, Петар Перошевић двоструки стријелац и Драган Јаковљевић. За тим из Плужине мрежу су погађали Неђељко Дурутовић, Горан Давидовић (два гола), Горан Делић (два гола), Огњен Сушић, Милош Осмајић и Дарко Ђаласан. Меч одигран пред око 30 гледалаца. Судили су Милосав Драговић, Стефан Вујошевић и контролор суђења Миодраг Радуловић.

Меч дванаестог кола, завршен је трећом побједом у низу екипе Бајо Пивљанин. У ЈУ СМШ Голубовци одиграна је утакмица између тимова Мирабиле Моде и Бајо Пивљанин. Коначан резултат 5- 7. Голове за домаће постигли су Велибор Бабовић, Богољуб Коматина (два гола) и Илија Бојановић (два гола). Стријелци за госте били су Горан Делић, Неђељко Дурутовић двоструки стријелац, Огњен Сушић, Дарко Ђа-

ласан и Новица Ђаласан двоструки стријелац. Утакмица је одиграна пред десетак гледалаца, а судили су Саша Горановић, Душан Јовићевић и делегат Милан Јоксимовић

Посљедњи меч јесењег дијела сезоне, фудбалери Баја одиграли су против КМФ Зора. Меч одигран у спортском центру Никшић пред 70 гледалаца завршен је тријумфом тима из Плужина, резултатом 6-5. Тим из Плужина успио је да стигне заостатак од 3 гола на овом мечу и тако дође до нове побједо, четврте у низу. Голове за домаћина постигли су Горан Давидовић, Огњен Сушић, Неђељко Дурутовић и троструки стријелац Новица Ђаласан. За КМФ Зора, стријелци су били Саша Дробњак, Милан Лакчевић (два гола), Милош Бацковић и Никола Радуловић. Меч су судили Марко Поповић, Милош Ђукановић и делегат Радојица Грдинић.

Након одиграних 13 кола фудбал шампионата Црне Горе, Бајо Пивљанин налази се на четвртм мјесту на табели. Првак јесењег дијела такмичења је прошлогодишњи освајач Титоград. У зони плеј офа су још тимови из Улциња: КМФ Улцињ и Долцидум. Мојковачки Брсково, прошлогодишњи финалиста је пети с истим бројем бодова као и Бајо, али слабијом гол разликом. Б. Т.

НАША СЈАЈНА КОШАРКАШИЦА  
ПОНОВО ВОДИ НАЦИОНАЛНИ ТИМ

# Са Јеленом до првенства Европе

Јелена Дубљевић обиљежила је одличном партијом у Копенхагену на гостовању репрезентацији Данске, повратак у национални тим. Због повреде (два пута јој пуцао мишић), одсуствовала је са терена мјесец дана и било је питање у каквој ће форми изаћи на терен након паузе, али водила је наш тим до значајне побједe на овом гостовању.

Меч против Данске, одигран 24. новембра, један је од одлучујућих у квалификацијама за првенство Европе. Овом побједом наш национални тим стигао је до брејка и тако

сада има велике шансе да се домогне првенства старог континента. Довољно је, да у реваншу не буду поражене већом разликом од седам поена.

У првој четвртини утакмице тимови су се смењивали у вођству, док је у другој четвртини наш тим успио да дође до двоцифрене предности и тада максималних 11 поена разлике. Почетак другог полувремена преломило је утакмицу. Серијом 9:0 наше су стигле до великог вођства. Црна Гора је на почетку последњег периода имала и 18 кошева разлике, али су упорне Данкиње успјеле да

смање предност, па је коначан резултат био 67:60 за Црну Гору.

Највише кошева за наш тим постигла је управо Јелена Дубљевић, 23 поена уз 11 скокова. Истакле су се и млађе кошаркашице Мујовић са 13 поена, Живаљевић 12. Девет поена убацила је Марија Лековић, шест Живковић, а по два поена Бојана Ковачевић и Јелена Вучетић. Код Данкиња, одличан меч одиграла је Марија Јесперсен са 30 поена. Квалификације се настављају у фебруару када ће Црна Гора угостити Аустрију и Данску.

**Б. ТАДИЋ**





## Јован Павла Гломазић

Јован Павла Гломазић је рођен 11. јуна 1990. године у Подгорици. Основну школу, започету у Плујинама, и гимназију завршио је у Никшићу, а Правни факултет у Подгорици на Универзитету Црне Горе – оба смјера: Безбједност и криминалистика и Правне науке. Више пута је награђиван на књижевним конкурсима. До сада је објавио три збирке поезије: „Кораци живота“ (2013. године у издању Центра за културу Плујине), „Макадам“ (2018. године у издању ИТП „Унирекс“ Подгорица, ИТП „Унирекс“ Београд и „Unireks grup“ Подгорица) и „Карта за Бестрашће“ (2021. године у издању „Пегаз“ д.о.о. Бијело Поље). Тренутно је на мастер студијама кривичног права на Правном факултету Универзитета Црне Горе у Подгорици, а од скоро живи и ради у Тивту.

### СВЈЕДОЧАНСТВО

Оправослављен дух вуче земљану грађу,  
 Будући потомци се удахнутој снази радују,  
 Свети Отац Никола чека умножење свечара,  
 А Господ изнова показује милост и силу.  
 Не залуђујте се овоземаљским дражима,  
 Ја, недостојни, сам свједок праве Истине,  
 Упркос незнању и потпадању страстима,  
 Са мало труда наситих се благодаћу Божије.  
 Само дубока вјера од свега нас спасава,  
 Истина је коју користимо као флоскулу,  
 Јер мене, са малтене одумрлим дјеловима,  
 Оснажи Господ и даде ми нову прилику.

*Подгорица,  
 02. новембар 2022. године*



### ПУТОКАЗ

Сједим на раскршћу...  
 Уморан од стајања...  
 Непрегледан број путева...  
 Анђео чувар на рамену...  
 Али не чујем га...  
 Прошлост се вуче као реп  
 За мном и мојим лутањима...  
 Чекам нешто...  
 Неки позив, поруку,  
 Јасан знак, поуку...  
 Не капирам ништа...  
 Сат живота претрчава секунде...  
 Касни пошта, писма загубљена...  
 Душа трепти уплашена...  
 Куда даље, Господе?  
*Подгорица, 02. децембар 2021.*

### СВЕТЛАНИ

Мој најпријатнији сну,  
 Најслађи дијелу стварности,  
 Свјетлости животног пута,  
 Половино моја најљепша,  
 Анђеле што Земљом ходиш,  
 Најтоплији загрљају,  
 Пољупцу који у рај водиш,  
 Радости моје поводу,  
 Погледу што срце истапаш,  
 Скровишту којем ходим,  
 Желим да знаш  
 Да те заувјек  
 И сваким даном  
 Све више волим!  
*Подгорица, 27. јануар 2022.*



## ВИДОЈЕ ЖАРКОВИЋ, СТАЗАМА СЛОБОДЕ 1941-1945 (5)

*Видоје Жарковић (1927 – 2000.) као петнаестогодишњак прикључио се партизанима и равноправно са осталим борцима учествовао у бројним биткама широм Југославије.*

*Након Другог свјетског рата био је на разним војним дужностима у Југословенској морнарици до 1965. године. Образовао се на Војној поморској академији и Високој школи политичких наука. Обављао је низ најважнијих партијских и државничких функција у Црној Гори и Југославији (предсједник Извршног вијећа Републике Црне Горе 1967-1969, предсједник Народне скупштине Црне Горе 1969-1974, члан предсједништва СФРЈ, предсједник ЦК СК ЦГ...)*

*У књизи „Стазама слободе“ (Побједа/Историјски институт Црне Горе – 2005) објављена су његова детаљна сјећања о Другом свјетском рату и бројним биткама у којима је Жарковић учествовао. У неколико наставака објавићемо нека поглавља из тог изузетног дјела.*

# ПЕКО ЈЕ БЛИЈЕД И БЕСПОМОЋАН ПОСМАТРАО ДИВЉАЊЕ УСТАША

**Н**аш 5. батаљон је имао задатак да заузме Мали Стожер. Тај задатак је успјешно извршен са дијелом снага батаљона уз једног погинулог и четири рањена друга. Дјелови батаљона су се задржали на Великом Стожеру гдје је био и штаб бригаде. Ја сам био на Великом Стожеру у непосредној близини штаба бригаде.

И овога пута су наше батаљоне који су јуришали, усташе дочекале жестоком ватром из својих утврђених упоришта. Наш 2. батаљон се, са дијелом својих снага, пробио у град, али се морао повући послје тешких губитака.

Поново је напад на Купрес завршен нашим тешким поразом.

У само свитање усташе су прошле у гоњење наших разбијених јединица, убијајући наше рањене другове које нијесмо успјели да изнесемо.

Командант наше бригаде Пеко Дапчевић је све то осматрао са Великог Стожера, блијед и беспомоћан. Са носила му је рапортирао смртно рањени комесар 4. батаљона Војо Машковић да је 4. батаљон тешко изгинуо, да је погинуо и замјеник комесара батаљона Бошко Рашовић... Рапортирао му је и рањени командант 2. батаљона Милета Букић о тешким жртвама и тога ба-

таљона.

Слушајући такве рапорте и посматрајући дивљење усташа над нашим рањеницима, Пеко је постајао све блеђи. У једном тренутку је јурнуо низ Велики Стожер у сусрет усташама. Пресрео га је комесар Митар Бакић затраживши од њега „у име Партије“ да то не чини.

Укупни губици наших снага у овом нападу били су 98 погинулх и 141 рањени борац! Од тога, само из наше бригаде било је 73 погинула и 51 рањени друг! То су били губици који су нас све дубоко потресли.

Ја сам у Купрес „ушао“ први и једини пут петнаестак година послје рата. Имао сам тада завршену Вишу војно-поморску академију, па сам као војнички образован официр разгледао некадашње бојно поље на коме је пало толико мојих другова. Дашао сам до закључка: са наоружањем које смо имали Купрес нијесмо могли заузети и да нас је било десет пута више! Градић је био опасан бункерима. Усташе су имале доста муниције, минобацача и митраљеза, а у равном Купрешком Пољу наши борци нијесу имали заклона. У том нападу јунаштво није могло да буде одлучујуће. Морали смо имати, да бисмо успјели, више топова, минобацача и ручних бомби да бисмо

разбили снажно утврђене ватрене тачке противника. А ми топова и минобацача нијесмо имали, а ручних бомби имали смо веома мало.

И у нападу на Купрес, и овога пута, се показало да је била врло слаба наша процјена снага бранилаца града, да је било слабо садејство наших јединица, да смо још невични у борбама за овакво утврђене градове.

Послије овог неуспјешног и поразног напада бригада се задржала у рејону Купреса скоро још мјесец дана водећи свакодневне борбе са усташама који су вршили испаде из Купреса палећи околна села, и тежећи да се пробију ка Шујицима и Ливну.

11. септембра бригада је замијењена на положајима код Купреса и кренула правцем Јањ – Мркоњић Град ради учешћа у борбама око Јајца и на прилазима Бањалуци.

Једне ноћи пред зору, између првог и другог напада на Купрес, био сам на стражи у подножју Великог Стожера. Падала је киша као из кабла. Био сам до коже мокар.

У само свитање наишли су командант и комесар наше бригаде у пратњи неколико курира. Видјевши ме онако мокрог и од студени шћућуреног, вјероватно сам им изгледао још мањи него што сам иначе



Пеко Дапчевић



Купрес - партизани

био. Питали су ме како се зovem, из које сам јединице, одакле сам, колико имам година и сл. Када су мало одмакли чуо сам комесара Митра Бакића да каже Пеку: „Овај мали Жарковић нам је најмлађи борац у бригади. Треба да га узмемо за курира штаба бригаде - тамо ће му ипак бити мало боље и лакше“. Пеко се сложио.

Ноге су ми се посјекле када сам чуо овај њихов разговор. Никако нијесам желио да идем из своје чете и свога батаљона, гдје ме сви познају и воле, у непознату средину, па макар то био и штаб бригаде.

Надао сам се, послије туге која је притисла нашу бригаду због великих жртава у другом нападу на Купрес, да ће Митар и Пеко заборавити овај кратки сусрет и своју намјеру да ме узму за курира свога штаба.

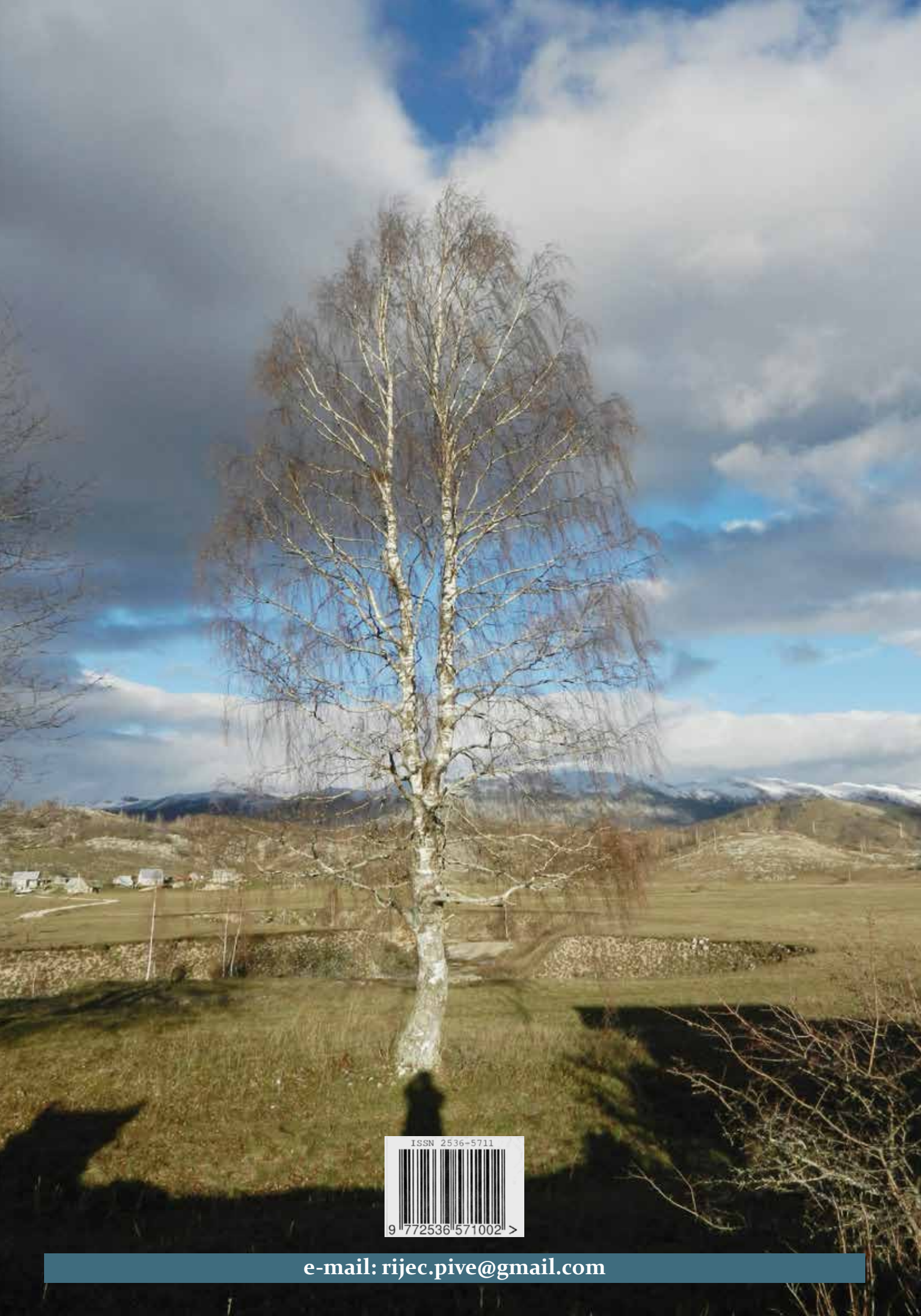
Али, преварио сам се. Митар је, послије неколико дана, посјетио наш батаљон у Доњем Вуковску и затражио од комесара батаљона Мијушка Шибалића да ме нађе, да са њим пођем у штаб бригаде. Мијушку се Митров захтјев веома свидио јер се и он надао да ћу тамо би безбједнији. Моја молба да ме оставе у мојој чети није помогла. Са тугом сам се опростио од својих другова, које сам био заволио као породицу, и пошао сам са Митром. Постао сам тако курир штаба 4. црногорске пролетерске бригаде.

У штабу бригаде су ме веома топло примили. Пеко је одмах почео да се шали на мој рачун. Његова тетка Велика Дапчевић, која је била главна домаћица у штабу, загрлила ме као мајка и одмах понудила да нешто поједем. Стана Томашевић, члан руководства бригаде, задужена за омладину, и Јурица Рибар, руководилац СКОЈ-а у бригади, који су ме познавали као члана СКОЈ-а у 5. батаљону, прихватили су ме као старог знанца.

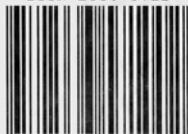
Своје „колеге“ курире шаба до тада нијесам познавао.

Све су то били момци мало старији од мене – весели, отресити веома бистри. Примили су ме као најмлађег брата.

*(Наставиће се)*



ISSN 2536-5711



9 772536 571002 >

[e-mail: rijec.pive@gmail.com](mailto:rijec.pive@gmail.com)